

de Forandringer, han onsker ved sit Forslag at tilveiebringe i dette Lovudkast; jeg har nemlig den Overbeviining, at det er aldeles i Strid med de Kuffuelser, der ligge til Grund for de nu gjældende Lovbestemmelser, der ere fattede, for at ordne disse pligtige Indskud. For den, der har gjort sig noget bekendt dermed — og dette er jo ogsaa anerkjendt af Forslagsstilleren — er det aabenbart, at det er Statens Hensigt med disse Lovbestemmelser, at alle Embedsmænds Enker af deres Mænd skulle sikkes et vist Beløb i Pension efter disses Død; men, naar dette skal være en almeengjældende Forpligtelse, hvoraf jo følger denne Tvangslø, som her er udkastet, saa er det ogsaa nødvendigt, at det gjøres muligt for dem at opfylde denne Forpligtelse, endog i saadanne Tilfælde, hvor de ikke skulde være istand til at tilveiebringe Helbredsattest. Det forekommer mig ogsaa besynderligt, at en Lov, som dog i det Hele maa betragtes som en Byrde for Embedsstanden, netop skal træde ud af Virksomhed i de enkelte Tilfælde, hvor den paa en Maade kunde blive til en Begunstigelse; saaledes som Forholdene for Diebliffet ere ordnede, bestaae jo disse Bestemmelser allerede, Staten har bestandigt betragtet Sagen fra den Side, og den har ogsaa truffet de fornødne Bestemmelser for, at de kunne overholdes. Der er imidlertid af den ærede Forslagsstiller gjort opmærksom paa, at en saadan Bestemmelse vilde medføre en Udgift for Finantserne; da det forekommer mig, at det egentlig er det væsentligste Punkt i denne Sag, hvorvidt der skal være en saadan Udgift eller ikke, skal jeg tillade mig at gaae noget nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal. Sagen er nemlig den, at for Diebliffet har det Forhold, som hidtil har bestaaet imellem Finantskassen og Enkekassen, været saaledes, at der fra Finantskassen aarlig gjøres et Tilskud til Enkekassen, fordi Finantskassen har overtaget den særskilte Risiko for de Embedsmænd, der ikke have kunnet tilveiebringe den Indtrædelse i Enkekassen fornødne Helbredsattest; men, hvad der i den Henseende skeer, derpaa har dette Forslag naturligtviis aldeles ingen Indflydelse, da det grunder sig paa ældre Contractsforhold, som man ikke kan komme bort fra.

Spørgsmaalet er her, om man kan sige, at hvis Forholdet indrettes paa den Maade, som tilsigtes i dette Lovforslag, saa vil det i Fremtiden medføre det samme Forhold imellem Finantskassen og Livrentes og Forsorgelsesanstalten, som hidtil har bestaaet imellem Finantskassen og Enkekassen, og det er dette, som jeg paastaar, man ikke for Diebliffet kan have nogen bestemt Mening om, thi det maa bemærkes, at, saaledes som Forholdet ordnes ved dette Lovforslag, er der en stor Forskjel netop i denne Deel af Sagen. Ved den hidtilbestaaende Ordning have Finantserne alene baaret den hele Risiko for alle dem, der ikke kunne tilveiebringe den fornødne Helbredsattest; hvis dette Lovforslag gaaer igjennem, vil der blive truffet den Indretning, at ikke blot Indskuddene for de Embedsmænd, der ikke kunne tilveiebringe tilstrækkelig Helbredsattest, men alle pligtige Indskud, alle de Indskud, som Embedsmænd ifølge denne Lov ere forpligtede til at gjøre, ville blive betragtede som en samlet Klasse, og det er altsaa den samles Risiko, som denne hele samlede Klasse frembringer, om hvilken der kan blive Tale. Men nu maa jeg gjøre opmærksom paa, at, naar man tager Sagen ganske simpelt, maa det vel forekomme Enhver rimeligt, at, dersom man tilskeder Afgang for dem, der have en mindre god Helbred, vil det i ethvert Tilfælde medføre Tab; det er ogsaa ganske rigtigt, naar man taler om frivillige Indskud, saa maa det i ethvert Tilfælde medføre Tab for Selskabet. Men det er ganske anderledes, naar man taler om Tvangskindskud. Ved Tvangskindskud bortfalder al den Anledning til Speculation, der ellers kan være tilstede, her ere Embedsmændene jo tvungne til at gaae ind i Anstalten, før de kunne gifte sig, og til at gjøre større Indskud, naar de faae forhøiet Gage, uden at de Hensyn kunne komme til Anvendelse, som enhver Mand ellers kan tage. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den samme Tvangsforsholdsregel, der paatvinger Anstalten de Embedsmænd, der ikke kunne tilveiebringe tilstrækkelig Helbredsattest, den bringer naturligtviis ogsaa de Koner ind, som heller ikke kunne tilveiebringe tilstrækkelig Helbredsattest, og som ere i den Tilstand, at de,